

Sygn. akt: IV Kz 303/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym- Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Kilczewska

Sędziowie: (...) del. do SO Piotr Wylegalski

SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Protokolant: Aneta Malewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 maja 2013 r.

w sprawie **oskarżonych Ł. P., P. T., M. P. oraz T. P.**

zażalenia oskarżycieli prywatnych- R. R. i K. T. z dnia 28 marca 2013 r.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej

z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt: II K 7/13

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

I. uchylić zaskarżone postanowienie w części dotyczącej umorzenia postępowania odnośnie czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia oraz w części dotyczącej kosztów postępowania i w powyższym zakresie sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia- Fabrycznej do ponownego rozpoznania;

II. w pozostałym zakresie zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2013 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej:**

I. na podstawie art. 56 § 2 kpk orzekł o braku możliwości brania udziału przez K. T. i R. R. w postępowaniu w charakterze oskarżycieli posiłkowych;

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk umorzył postępowanie w sprawie;

III. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 640 kpk zasądził solidarnie od oskarżycieli K. T. i R. R. na rzecz oskarżonego Ł. P. kwotę 420 zł tytułem zwrotu kosztów obrony;

IV. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 640 kpk zasądził solidarnie od oskarżycieli K. T. i R. R. na rzecz oskarżonego M. P. kwotę 420 zł tytułem zwrotu kosztów obrony;

V. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 640 kpk zasądził solidarnie od oskarżycieli K. T. i R. R. na rzecz oskarżonego P. T. kwotę 420 zł tytułem zwrotu kosztów obrony;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżycieli K. T. i R. R. od obowiązku poniesienia kosztów sądowych na nich przypadających obciążając nimi Skarb Państwa.

Powyższe postanowienie zaskarżyli **oskarżyciele prywatni**, którzy zarzucili Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów postępowania, a to art. 17 § 1 pkt 9 kpk poprzez umorzenie postępowania w odniesieniu do czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia, podczas gdy stanowi on zachowanie ścigane z oskarżenia prywatnego, stąd nie zachodziła w sprawie negatywna przesłanka procesowa w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela. Ponadto oskarżyciele wskazali, że obciążając ich obowiązkiem zwrotu na rzecz oskarżonych kosztów związanych z udzieloną im obroną, Sąd Rejonowy nie uwzględnił ich trudnej sytuacji majątkowej.

Wskazując na powyższe, skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia, merytoryczne rozpoznanie sprawy w tym właśnie zakresie oraz odstąpienie od obciążania ich kosztami ustanowionej przez oskarżonych obrony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżycieli prywatnych było uzasadnione.

O ile nie może budzić wątpliwości, że w zakresie czynów opisanych w pkt I, II i IV aktu oskarżenia zachodziła w sprawie negatywna przesłanka procesowa w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, to nieuzasadnione było stanowisko Sądu I instancji, który ową negatywną przesłankę procesową odniósł także do czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia.

Wydane w toku postępowania przygotowawczego postanowienie o umorzeniu dochodzenia dotyczącego czynów opisanych w I i II aktu oskarżenia zostało następnie utrzymane w mocy przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej, co wyłączało możliwość skierowania do Sądu subsydiarnego aktu oskarżenia o te właśnie czyny. Z kolei czyn opisany w pkt IV aktu oskarżenia nie był objęty dochodzeniem, zaś z jego opisu oraz kwalifikacji prawnej jednoznacznie wynika, że jest to czyn ścigany z oskarżenia publicznego. Wniesienie aktu oskarżenia musi być więc w tym wypadku poprzedzone przeprowadzeniem postępowania przygotowawczego.

W zakresie czynów opisanych w pkt I, II i IV aktu oskarżenia w sprawie rzeczywiście zachodziła więc negatywna przesłanka procesowa opisana w art. 17 § 1 pkt 9 kpk.

Jednocześnie jednak Sąd Rejonowy nie wyjaśnił przyczyn, dla których wskazaną wyżej negatywną przesłankę procesową odniósł także do zachowania opisanego w pkt III aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego (art. 217 § 1 kk). Bez znaczenia pozostaje w tym zakresie fakt, że czyn ten został objęty przeprowadzonym w sprawie postępowaniem przygotowawczym, które zostało ostatecznie prawomocnie umorzone. Decyzja taka nie pozbawiała bowiem oskarżycieli prywatnych prawa do wniesienia do Sądu prywatnego aktu oskarżenia, dotyczącego czynu ściganego w takim właśnie trybie. W powyższym zakresie obowiązkiem Sądu Rejonowego było podjęcie czynności procesowych, zmierzających do merytorycznego rozpoznania sprawy, zaś zaniechanie wykonania owych czynności skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia i przekazaniem w tym zakresie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia było także uchylenie zawartych w zaskarżonym postanowieniu orzeczeń dotyczących kosztów procesu. Zgodnie bowiem z art. 626 § 1 kpk określenie zasad ponoszenia kosztów postępowania następuje w orzeczeniu kończącym sprawę, przez co należy rozumieć orzeczenie dotyczące wszystkich czynów objętych aktem oskarżenia. Skoro oskarżonym zarzucono popełnienie czterech przestępstw, zaś co do jednego z nich postanowienie o umorzeniu postępowania nie nabrało cechy prawomocności, to rozstrzyganie o kosztach procesu, w tym o kosztach ustanowionej przez oskarżonych obrony, było na obecnym etapie postępowania przedwczesne.

Dopiero po rozstrzygnięciu w przedmiocie czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia Sąd I instancji orzeknie w przedmiocie powstałych w niniejszej sprawie kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.